

Svätanie

Číslo 3/2009

Ročník 8.

Vydavateľ: Farský úrad Závod

Šéfredaktorka: Ivana Potočnáková

Redaktori: Peter Vrablec, Eva Hanzlíková, Veronika Chvátalová,
Adam Potočnák, Jarmila Černá, Hana Gajdová,
Lucia Rišková-Klimentová, Zlatica Hajdinová, Richard Hollý,
Alena Pavelková, Mária Šušťová

Jazyková korektúra: Anna Mäsiarová

Grafika: Radoslav Vaško

Tlač: Tlačiareň LUNA, Moravský sv. Ján

www.zavodfarnost.sk, e-mail: zavodfarnost@zavodfarnost.sk

Časopis farnosti sv. Michala Archanjela v Závode

Na návštěve u kamaráta

Rozpoviem vám príbeh. Jeden mladík dostal pozvanie od kamaráta, aby ho prišiel navštíviť. Jeho kamarát býva v Bratislave - Petržalke v paneláku. Tak sa vybral na návštěvu. Nastúpil do autobusu a cestoval do Petržalky. Keď precestoval, vystúpil a pobral sa hľadať kamarátov panelák. Našiel ho veľmi ľahko, pretože bol blízko zastávky. Pri vchode do domu bola ceduľka „Výťah je pokazený!“. Nebol nadšený, lebo kamarát býval na 6. poschodí. Konečne sa dostal na to 6. poschodie a unavený si sadol na schody predo dvermi. Premohla ho únava. Po asi hodine sa zdvihol a išiel domov. To sa opakovalo niekoľko krát. Raz sa oprel o zábradlie, inokedy len tak postával pred dverami bytu. No nikdy nezazvonil a nikto z domáčich nevedel, že tam je. Vždy sa po hodine pobral domov a odchádzal s dobrým pocitom, že bol na návštěve u kamaráta.

Čo poviete na ten príbeh? Čudné, že?

Viete, že nie je nereálny? Aj v našej obci sa to stáva!

Boh nám požehnal svoj dom, aby sme sa tam s ním stretávali. Pripravil nám hostinu, aby nám dal večný život. Ponúka nám svojho Syna v Božom Slove a v Eucharistii (sv. prijímaní), aby naše duše nelačneli. A predsa sú „kamaráti“, ktorým na tom nezáleží. Je im jedno, čo im Boh ponúka. Oni o to nestoja. Vôbec sa neponúknu z týchto dobrôt od kamaráta. Tiež sú „kamaráti“, ktorí sa, aj napriek prijatiu pozvania, dostanú sice k Božiemu domu, ale dnu nevstúpia a myslia si, že boli na návštěve u kamaráta. Že boli na oslavě víťazstva jeho Syna. Že boli na sv. omši. No neboli!

Slávime deň zasvätenia nášho chrámu sv. Michalovi, archanjelovi a to je pre nás výzva, aby sme sa obnovili vo vzťahu k Božiemu domu a zaúbili si prebývať v nом. Aby sme po čase nezistili, že sme stratili dôležitého piateľa. On nás stále čaká, kedy prídeme.

Požehnaný hodový čas a veľa radosti v kruhu najbližších Vám želá

Ján Buček, farár

Kto je novým farárom vo farnosti?

Dôstojný pán Mgr. Ján Buček (39) je rodákom z Bratislavы. Vyrastal vo farnosti Blumentál. Pracoval ako mechanik, strojár i zdravotník. Po štúdiu na Rímskokatolíckej Cyrilometodskej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave bol 13. júna 1998 v Bratislave vysvätený za kňaza. Bol kaplánom v Novom Meste nad Váhom a bratislavskom Modrom kostolíku. Posledných deväť rokov pôsobil ako správca farnosti v Ivánke pri Dunaji. Od 1. júla tohto roku je farárom v našej farnosti.

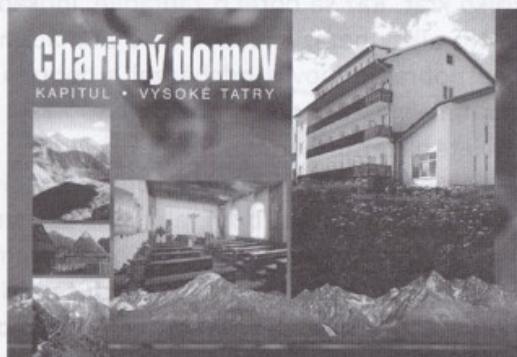
Srdečný pozdrav z duchovných cvičení Vám posila Váš farár Ján Buček

Pre túto formu poslania pohľadnice som sa rozhodol, pretože poslat ju osobne každému domov by bolo náročné.

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

Nevyháňajme deti z kostola

„Kňaz je ako otec. Jeho miesto nie je na ďalekých cestách, mal by byť pri svojich farníkoch. Ako otec v kruhu rodiny.“ Dôstojný pán Ján Buček pôsobí vo Farnosti sv. Michala archanjela v Závode už tretí mesiac. Je to dostatočný čas na to, aby spoznal svoje nové pôsobisko? O úvodných dňoch i plánoch na ďalšie obdobie hovoríme s novým farárom našej farnosti.

• Počas vášho pôsobenia v službách slovenského zdravotníctva ste sa rozhodovali, či budete lekárom alebo kňazom. Čo napokon rozhodlo?

„Pracoval som na urológii a kládol som si otázky o svojej ďalšej ceste. Premýšľal som o tom, či je dôležitejšie zdravie alebo duša. Lekár pomôže človeku dočasne, len na chvíľu. Kňaz nadľho. Toto poznanie bolo pre mňa rozhodujúce. Pán Boh to tak zariadi. Nemohol som mu povedať, že nejdem. Hoci, keď mi povedali, že na kňaza treba študovať, nebolo mi všetko jedno. Ja tak nerád študujem...“

• Študovali ste dennou formou. Bolo na študentskom živote okrem memorovania aj niečo vtipné, zábavné? Ľudia si niekedy myslia, že kňazi sú „suchári“...

„Prečo im brať ilúzie?“ ... :)

• Ako ste prijali rozhodnutie arcibiskupa S. Zvolenského, že vaša cesta povedie do Závodu? Počuli ste niekedy o našej obci?

„Závod? Áno, poznal som ho z orientačnej tabule na diaľnici. Vôľu biskupa som rešpektoval. Ak takto rozhadol, je potrebné zbaliť sa a ísť na nové miesto. Po deviatich rokoch v jednej farnosti som už aj čakal, že príde preloženie. Dedinské prostredie je pre mňa dosť veľkou zmenou. Ivanka spolu s fíliálkou má cca 9000 obyvateľov. Farské spoločenstvo je tam veľmi aktívne, fungujú tam dva spevácke zboru: detský aj mládežnícky. Stretávajú sa tu rodiny, aj farské pikniky sme robili. Na dedine som nikdy predtým nežil ani nepôsobil. Budem rád, keď aj tu vytvoríme atmosféru rodiny, farskej rodiny.“

• Naša fara prešla rekonštrukciou, ako sa v nej cítite?

„Zvonku je budova fary pekne zrekonštruovaná, no vnútro je vlhké. Rád by som nadviazal na vykonanú prestavbu a pokračoval v rekonštrukcii interiéru. Svoje si žiada aj kostol. Kúrenie i osvetlenie spotrebujú veľa energie, v sakristii chýba toaleta. Vymeniť by sa mali aj lavice. Všetko chce svoj čas a postupnosť.“

• Má kňaz voľný čas? Ako ho prežívate? Čo by ste robili s mesiacom nečakaného voľna?

„V súčasnosti voľného času nazvyš nemám. Rád si počúvnem dobrú hudbu. Nachádzam takú vo všetkých žánroch - klasike, rocku či pope. Mám rád autá, moju oblúbenou značkou je Citroen. Ak by som mal mesiac voľna, určite by som ho prežil v Tatrach.“

• Ktorej téme by sa podľa vás mala najviac venovať svetová i slovenská cirkev?

„Životu farskej rodiny. Vzájomnosť, spolupráca, stretnanie sa, cit jeden pre druhého – to sú hodnoty, o ktorých treba hovoriť. Aby sme sa cítili ako jedna rodina. Mali by sme si brať príklad od prvých kresťanov. Ak bude fungovať farská rodina, bude fungovať všetko. V Závode chodí do kostola veľa mladých rodín. Mám z toho radosť.“

• Čoho by sa, naopak, mala farnosť vyvarovať?

„Vyháňaniu detí z kostola. Aby mamičky s malými detmi nemali pocit, že sú v chráme nechcené. Aby nemuseli prešťapovať pri dverách alebo po vonku. Vo farnostiach sa robí chyba:

Na fare v Čechách - bridádnici pomáhali opravovať kostol. Ján Buček vpravo.

Mládežnícky zbor Béčkari z farnosti Blumentál na konci 80. rokov.

J. Buček na fotografii v dolnom rade, s rukami za hlavou

najprv deti z kostola vyháňame; keď vyrastú, nútíme ich do kostola chodiť a potom sa čudujeme, že v dospelosti sa mu vyhýbajú. Chce to toleranciu od farníkov. Dieťa sa postupne naučí, čo sa robí v kostole, ešte tomu nerozumie. Je zlé, keď dospelí v ňom nerobia, čo treba. Je dôležité, aby deti vedeli, že sú v kostole vítané. Bez rodičov to však nejde. Je treba, aby dieťa odmalička vedelo, že niekom patrí. Ani psa nechytáme za chvost, ale za obojok..."

Ivana

NAŠA PÚŤ

Stane sa Turzovka slovenskými Lurdami?

Aj tento rok mnohí pútnici z našej farnosti prijali pozvanie Panny Márie a vydali sa 8.-9. augusta na púť do Turzovky a Litmanovej. Ich cieľom bolo vyprosiť potrebné milosti a požehnanie nielen pre seba, ale aj pre svoje rodiny, farnosť i celý svet. Turzovka a Litmanová patria medzi najmladšie pútnické miesta na Slovensku, ktoré boli len minulý rok na jeseň vyhlásené miestnym arcibiskupom za oficiálne pútnické miesta.

Poznal ju aj Páter Pio

Turzovka sa rozprestiera na severe Slovenska na hraniciach s Českou republikou. Pútnické miesto, a teda aj miesto zjavení so zázračnými prameňmi a miesto modlitieb, či inak oáza pokoja sa nachádza na hore Živčák, ktorá katastrálne patrí i obciam Korňa a Vysoká nad Kysucou. Zo všetkých troch obcí sú urobené prístupové cesty a chodníky lemované krížovými cestami a obrázkami darovanými pútnikmi zo Slovenska i zahraničia až na vrch, kde sa na mieste zjavenia nachádza kaplnka. Minulý rok na

jeseň pri príležitosti vyhlásenia mariánskeho pútnického miesta 19. októbra bol posvätený aj základný kameň kostola Panny Márie – Matky Cirkvi a areál pre výstavbu nového kostola a exercično – pastoračného zariadenia. Rok 2008 bol pre Turzovku zvlášť jubilejný, keď si v máji pripomenula 50. výročie zjavení na tejto hore. Kedysi sa o týchto zjaveniach vyjadril aj Páter Pio, ktorý o Turzovke tvrdil, že sú to pravé zjavenia a Turzovka sa stane slovenskými Lurdami.

Lahšie s požehnaním

Naša cesta na horu Živčák viedla z Turzovky - Horného konca. Pri výstupe na horu sme sa modlili krížovú cestu požehnania, ktorú viedol páter Gabriel, CR. Uvedomili sme si, aké dôležité je požehnanie v živote každého kresťana. Požehnaním začínať deň, prácu, modlitbu, požehnaním sprevádzať svojich drahých, priateľov i tých, ktorí nám neprekazujú dobro. Požehnávať a o požehnanie prosiť. S požehnaním ide všetko

lahšie, lebo to vede sám Pán. Na hore sme mali v kaplnke súkromnú sv. omšu s ružencom. Páter Gabriel nás v kázni povzbudil, aby sme viac počúvali Pána a nezaplavovali ho len vlastnými slovami, odriekaním modlitieb, ale aby sme dali priestor aj Pánovi, aby On mohol hovoriť k nám. My však musíme mať otvorené uši a srdce, aby sme boli schopní počúvať Ho a kráčať za ním.

Zjavenie Ivetke a Katke

V nedeľu sme putovali na horu Zvir v Litmanovej. Litmanová leží na severovýchode Slovenska na hranici s Poľskom. Dejiny Litmanovej začali v roku 1990 zjaveniami Panny Márie dvom dievčatám Ivetke Korčákovej a Katke Česelkovej, ktoré Panna Mária vyviedla z hory, keď zúrila búrka. Nasledujúcich päť rokov sa Panna Mária zjavovala dievčatám v senníku na hore, kde im odovzdávala posolstvá, ktoré sú ešte predmetom cirkevného skúmania a overovania ich pravosti. Zjavenia prestali v roku 1995, kedy Panna Mária odovzdala

posledné posolstvo a vyzývala slovenský národ na obrátenie a pokánie. Na hore sa nachádza i zázračný prameň, odkiaľ ľudia berú s vierou túto vodu do svojich príbytkov. Dnes na tomto mieste je vystavaný nový bohoslužobný priestor. Ivetka a Katka sú dnes už vydaté a obe svedčia svojím životom o Božej láske. Každý mesiac nedeľu po prvom piatku sa tu koná slávnostná gréckokatolícka liturgia s Akatistom k Bohorodičke a modlitbou sv. ruženca, ktorú vedú dievčatá Ivetka a Katka.

Obliekol si chudobu

Pri modlitbe ruženca sa Ivetka zamýšľala nad vlastnou ľudskou biedou a chudobou. Pán sa vzdal svojho bohatstva a obliekol si našu chudobu, našu biedu, aby nám lepšie rozumel, súčitil s nami. Pán stojí pri nás v každej našej biede a v ťažkých chvíľach nás podopiera milosťou. Na tomto mieste sme boli účastními aj návštevy mystičky z Damašku pani Myrny. Myrna je gréckokatolíčka a po celom svete vydáva svedectvo

zjavení. Zdôrazňovala, aby sme si príliš nevšímali a nezaoberali sa vonkajšími znakmi (stigmy), ale skôr sa zamerali na to vnútorné. Vyzýva kresťanov k jednote, pokoju a láske. Zdôrazňuje, aká dôležitá je jednota. Jednota so sebou samým, jednota s bratom, sestrou, jednota v rodine, jednota v Cirkvi i spoločnosti. A nad tým všetkým vyzdvihuje lásku. Milovať Boha a bližného.

Kto by mal záujem, viac sa dozvie na stránke <http://www.magnificat.sk/nd/clanky/pozm.html>.

Cestou domov sme sa zastavili na Starých horách pozdraviť Pannu Máriu a poprosiť o požehnanie.

Vďaka Ti, Panna Mária, za Tvoju materinskú starostlivosť a ochranu!

Veronika

Turzovka - kaplnka

Litmanová – p. Myrna

Foto: Alena Pavelková

37 sôch a mladí

Na Zlatú sobotu, 12. septembra, sme aj v tomto roku navštívili Pannu Máriu Žarošickú. Vďaka patrí pani Berte Majzúnovej, ktorá púť organizovala. Žarošické zvony nás privítali a my sme sa pokorne mohli oddať svojim modlitbám. Bola som už viackrát na tejto púti, ale vždy ma niečo nové osloví, upúta a vždy pookrejem na duši. Tento rok bolo na púti neuveriteľných 37 sôch a nespočetné množstvo ľudí. Hlavne mladých, čo je naozaj potešujúce. No zarmucujúce pre mňa aj pre pani Majzúnovú bolo to, že z našej dediny sa už viac rokov nenájde páru mladých ľudí, ktorí by sa obliekli do krojov a predviedli svetu ich krásu. Závodský kroj je nádherný a slúžil by k úcte Panny Márie.

Najmladším účastníkom púte bola Viktorka Lisická, ktorá na sv. omši zastupovala slovenskú mládež čítaním prosieb. Čo hovorí história o Starzej matke Boží Žarošickej, ako to píše Jarmila Urbánková vo svojej básni (uverejnená v 3. čísle časopisu „Hlas od Panny Marie“)?

*Jak dávná historie vypráví,
lid žil v útisku a velkém bezpráví,
cílem lupičů a vojenských tlup
byly kostely a klášterní lupy.*

*Vraždili, loupili, ničili naši zemi,
jen řízením Božím byl ušetřen
Žarošický kostel Matky Boží mezi vinicemi,
i ten byl Turkem navštíven.*

*Opovážlivě s dvěma vojíny vkročil do kostela,
kouřil dýmku, na hlavě helma skvělá,
jak šklebí se tvář jeho rozpustilá
před milostnou sochou Matky Boží,
se Turek rouhavě posmíval,
o její kráse se neuctivě vyjádřil a podíval.*

*Právě v tom okamžiku Turek uzrel,
jak Bohorodičce tečou slzy a pláče,
toč poslední okamžik, co mu oči posloužily,
jen zaszel, hlava se točí,
byl raněn slepotou, zmizel úsměv rozpustilý.*

*Jak velmi se ulekl bojovník prostořeký,
Zde zasáhl Pán, který vládne věky,
slepec poznává trest a moc křesťanského
Boha,
pokleká a kněze o modlitbu prosí,
činí upřímné pokání, poustevnický šat nosí.*

*Zůstává v blízkosti Té, kterou tolík urazil,
na přímluvu milosrdné Matky Boží,
zrak se mu navrací, on vidí svůj cíl.
Turek je pokrtěn a do smrti Bohorodičce s
láskou slouží.*

*I nám, Matičko dobrativá, dej jasného zraku,
ať vidíme tvou krásu, vznešenosť a dobrotu,
vypros lásku, Matko Žarošická, svým dětem,
aby jen dobro viděly a konaly, když kráčí
světem,
ochraňuj nás a naši zemi,
Stará Matko Boží mezi vinicemi!*

Anna

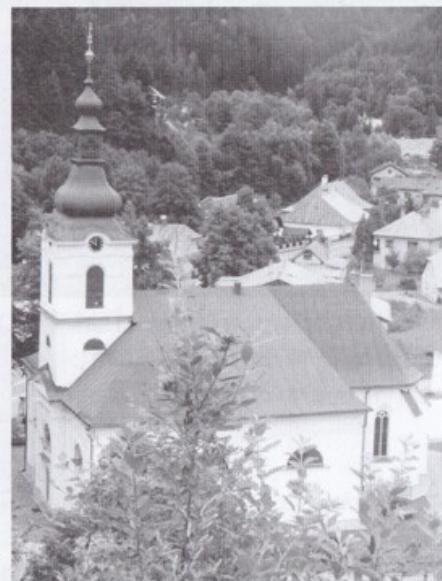
Foto: Anna Diviaková

Magnet, ktorý pritahuje

Na toto mariánske pútnické miesto, ktoré mi je veľmi blízke, putujem s veľkou vdăčnosťou a radosťou v srdci. Staré Hory – farnosť Návštevy Panny Márie sa rozprestiera v starohorskej doline, na hranici medzi pohoriami Veľkou Fatrou a Nízkymi Tatrami. Prekrásna príroda vytvára podmienky nielen na rekreáciu a šport, ale magnetom, ktorý pritahuje návštevníkov do Starých Hôr je milostivá socha Panny Márie umiestnená na hlavnom oltári v bazilike minor.

... a vytryskol prameň

Súčasťou pútnického miesta je Studnička, kde sa nachádza prameň životadarenej a uzdravujúcej horskej čistej vody. Vznik prameňa sa traduje z čias občianskych nepokojo v 17. storočí, keď sa celé okolie Starých Hôr ocitlo v rukách protestantského vojska. Miestni obyvatelia sa obávali o sochu Panny Márie, preto ju zložili z oltára, dôkladne ju zabalili a ukryli na mieste terajšej Studničky. Ked' nebezpečenstvo pominulo, Starohorčania vykopali milostivú sochu Panny Márie a v slávnostnom sprievode ju prenesli späť na oltár. Na mieste, kde bola socha ukrytá bol zavesený obraz Panny Márie, pod ktorým vytrysol prameň. Prameň svojim uzdravujúcim účinkom v roku 1886 náhle vyliečil z ťažkej choroby starohorského farára Mateja Hrivňáka, ktorý dal z vdăčnosti na tomto mieste postaviť dôstojný stánok.

Nik neodíde naprázdno

V rokoch 2002 až 2005 sa uskutočnila rozsiahla rekonštrukcia areálu Studničky. V septembri 2005, pri príležitosti 2. výročia návštevy Jána Pavla II. na Slovensku, bol slávnostne posvätený obnovený areál. Terajšia socha Panny Márie na Studničke je vytesaná z kararského mramoru od talianskeho sochára Giuseppe Cionih z Florencie. Jej náruč je otvorená, ruky a oči pozdvihuje k nebesiam. Božia Matka vítá každého kajúcnika, ktorý sa v

pokore k nej utieka. Je liekom na každú biedu, posilou v našej slabosti a bránou do neba. Starohorská Panna Mária svojím ctiteľom vyprosila a naďalej vyprosuje potrebné milosti. Nejeden pútnik, ktorý sem zavíta s otvoreným srdcom, hoci len zo zvedavosti, neodíde naprázdno. Panna Mária je na tomto milostivom mieste nesmierne štedrá.

Zatúžite sa vrátiť

Počas roka sa na Starých Horách koná niekoľko pútí. Prvá a najväčšia púť je na slávnosť Zoslania Ducha Svätého – Turíce, druhá púť na sviatok Návštevy Panny Márie, na sviatok Nanebovzatia Panny Márie a pravidelne v prve soboty mesiaca sa konajú Fatimské soboty. Na ceste k Studničke, lemovanej vôňou poľných kvetov a sprevádzajúcim veselým vtáčim spevom, je možné stretnúť skupinky pútnikov alebo jednotlivcov, prichádzajúcich s vdăčnosťou a pokorou na milostivé miesto modlitby, rozjímania, ticha a pokoja. Životadarná voda z prameňa uzdravuje nielen telo, ale aj dušu. Kto raz zavíta na toto požehnané pútnické miesto, túži sa sem opäť vrátiť.

Pešo k Sedembolestnej

Na sviatok Sedembolestnej Panny Márie, 15. septembra, sme sa rozhodli ísť pešo do Šaštína, aby sme pozdravili našu Matku a zúčastnili sa na slávnostnej sv. omši. Zraz sme mali ráno o 5.30 pred farským kostolom. Zozbierali sme sa dvanáesti. Oproti minulým rokom to nie je žiadny rekordný počet, ale Bohu vďaka aj za týchto niekoľkých ľudí, ktorí sa podujali na túto púť. Tak sme o pol šiestej s radosťou i očakávaním vyrazili na cestu k našej Matke. Počas cesty sme spievali rôzne piesne ku cti Panny Márie a modlili sa ruženec. Mária sa nám postarala aj o počasie. Nepršalo, nebolo horúco, ale ani zima, nefučalo. Na putovanie sme teda mali najlepšie podmienky, aké mohli byť.

Na čele našej skupinky bol pozdvihnutý krásne ozdobený kríž a obraz Panny Márie. Za ich výzdobu ďakujeme Veronike Chvátalovej, ktorej sa výzdoba naozaj podarila. Pred kaplnkou v lese sme si urobili prestávku, načerpali silu do ďalšej cesty, pomodlili sa korunku k Božiemu milosrdenstvu a zasvätili Slovensko modlitbou k Sedembolestnej Panne Márii. Do Šaštína sme prišli niečo po desiatej. Hlavnú sv. omšu o pol jedenástej celebroval Mons. František Tondra. Homilia bola zameraná na aktuálne otázky bulváru, jeho vplyvu na mravy a tiež slobodu človeka. Na tejto sv. omši sa zúčastnilo veľa pútnikov z celého Slovenska. Potom sme sa rozložili. Niektorí ešte boli popozeráť stánky, kde bolo toľko ľudí, že sa ani prejsť nedalo, niektorí sa ešte boli pomodiť alebo išli domov.

Ja osobne som sa s veľkou radosťou podujala na túto púť. Čím ďalej tým viac si uvedomujem, že Sedembolestná Matka je našou ozajstnou Matkou, ktorá nám vyprosuje silu znášať všetky kríže nášho života a vždy stojí pri nás. Nemám rada takéto hromadné púte, kde sa človek ani poriadne nezastaví na modlitbu, no myslím, že naša Matka mala radosť, keď videla, že sme sa toľki zišli na jej sviatok. Pevne verím, že do Šaštína budeme aj po ďalšie roky putovať, veď máme našu Sedembolestnú Matku tak blízko...

Hanka

... A VTEDY SOM POCÍTIL BOŽIU PRÍTOMNOSŤ

O Bohu sa dá počúvať, o Bohu sa dá čítať. Boha však možno aj cítiť. Na vlastnej koži. Pamäťate sa na moment z vašej minulosti či udalosť vo vašej rodine, pri ktorej ste si povedali: „Nebyť Pána Boha, anjela strážneho alebo Panny Márie, všetko mohlo dopadnúť úplne inak?“ Podeľte sa o ne. Skúste opísť vlastnú skúsenosť, pri ktorej ste si povedali: „Pocítil som Božiu prítomnosť, pocul som Boží hlas.“ Budeme vám za ňu vďační.

Prihováram sa vám ako jedna z Rodiny Sedembolestnej, aby som sa s vami podelila o nádhernú životnú skúsenosť o sile modlitby s našou drahou Sedembolestnou.

V roku 2006 našu širšiu rodinu – sme piati súrodenci s rodinami – zasiahla ťažká správa, že Ivonka, moja neter, má rakovinu lymfatických uzlín. Táto informácia prišla nečakane ako blesk z jasného neba, pretože Ivonka prekypovala krásou, mladosťou svojich 23 rokov a práve bola v 5. ročníku vysokej školy. Písala diplomovku a chystala sa na štátnice v očakávaní promocií. Jej štíhlá vysoká postava, krásne dlhé vlasy a najmä jej milá usmievavá tvárička a dobrá veselá povaha nesignalizovali prejavy tejto choroby. O to ťažšie bolo prijať holú realitu – vyjadrenie lekárov, že choroba je v pokročilom 3. štádiu.

Poukaz na parochňu

Rozpútala sa boj plný bolesti, utrpenia, ale predovšetkým plný nádeje a dôvery v Boha a pomoc Matky Božej a Matky našej. Lekári v Národnom onkologickom ústave v Bratislave rozbehli v plnom nasadení liečbu. Ivonka musela absolvovať náročné vyšetrozenia, chemoterapie, kde jej bez okolkov bolo oznámené, kedy a po ktorej terapii vypadajú jej krásne vlasy, dostala poukaz na parochňu. Rodičia – moja sestra s manželom -ju neúnavne prevážali z nemocnice domov a naopak.

Zjednotenie v modlitbe

Hneď od začiatku toto nesmierne utrpenie našu celú širokú rodinu zjednotilo v modlitbe. Sme piati súrodenci, v detstve nám nečakane zomrel otec. Mali sme rozostavaný dom. Naša maminka nás v tomto ťažkom položení naučila spoliehať na Pána a dôverovať mu. To sa prejavilo i teraz. Všetky rodiny, hoci bývame každý inde na Slovensku, sme si dohovorili konkrétny čas. O 20.00 h sme sa všetci spoločne modlili i s našou mamičkou, vtedy bola ešte medzi nami.

Úderom 20-tej hodiny začali spoločné ružence, krízové cesty, deviatniky k Jezuliatku. Modlievali sme sa naraz 3 generácie – babky, tety, ujovia, deti. Prečo práve tento repertoár modlitieb? Ruženec nás spájal a spoliehal sme sa ním na Matku Božiu – kto by za nás prosil viac ako naša drahá Mama? Kto by rozumel viac takémuto utrpeniu ako Sedembolestná? Krízovými cestami sme cítili odprosovať hriechy, ktorých dôsledkom je možno i táto choroba. Odprosovali sme hriechy až po štvrté pokolenie. A prečo Jezuliatko? Ivonka nádherne od malička spievala v kostole Jezuliatku. Aj ja - jej teta - mám k Jezuliatku úprimný vzťah. Keď Jezuliatko u Nebeského

Otca prosí, Večný Otec nič neodoprie! S Ivonkou sme slúbili, že keď bude po všetkom, pôjdeme sa spolu podákať k Pražskému Jezuliatku.

Mobilizácia cez internet

Samozrejme, že modlitby nezostali len za dverami našich rodín. Keď Ivonka prišla do školy upraviť si študijný plán, jej spolužiakov hlboko zasiahalo táto správa. Pýtali sa, kde berie silu zostať pokojná. „Modlím sa a všetci naši sa modlia so mnou. Keď udrela hodina našej spoločnej modlitby, Ivonka priamo pred študentmi povedala - “Teraz sa celá rodina modlí za mňa, musíme sa modliť i ja.” Študenti prerušili rozprávanie, prizerali modlitbe a modlili sa s Ivonkou. I keď prišli za ľňou domov, Ivonka sa vždy s nimi modlila. Jej sestra zmobilizovala k modlitbe všetky kamarátky i cez internet i za hranicami.

Vlasy Ivonka obetovala za svoju priateľku, ktorá mala problém. „Pane, Ty vieš, ako som si vždy zakladala na vlasoch. Keď chceš, obetujem Ti ich za svoju priateľku.“ Sama som videla, ako horko zaplakala po príchode z nemocnice, keď jej povedali, že jej vlasy vypadajú. A viete, ako to dopadlo? Ivonke po toľkých chemoterapiách nevypadali žiadne vlasy – hoci všetkým ostatným pacientom áno – tak, ako to povedali lekári. Vďaka, Pane!

Ja som samozrejme hneď od začiatku poprosila naše spoločenstvo Rodiny Sedembolestnej o pomoc. Don Macák, ktorý nás vedie, slúžil za Ivonku sv. omšu. Bolo nás veľa – z rôznych miest Slovenska, ktorí sme sa modlili i tí, ktorí s nami putovali do Čenstochovej. Taktiež sa s nami modlili i z Trnavy, medzi nimi i jedna žena, ktorá bola sama uzdravená z rakoviny.

Modlilo sa Ivonkine spoločenstvo s kňazom Karolom Martincom. Modlitbové reťazce sa spontánne rozširovali, kto poznal Ivonku, chcel sa modliť. Keď sa Ivonkin stav veľmi zhoršil a lekári skonštovali, že nie je možné podávať chemoterapiu ďalej (bolo to vo štvrtok), v sobotu sme všetci išli prosiť k našej drahej Sedembolestnej. Priviezli sme i Ivonku. Spoločne sme – celé spoločenstvo – robili krízovú cestu v Bazilike a potom sme sa v divadelnej sále i spolu s don Macákonom a Vierkou Kociánovou – za Združenie JAS, modlili za Ivonku. V pondelok lekári konštovali, že krvné výsledky sú v norme, mohlo sa v terapii pokračovať. Vďaka, Sedembolestná!

Cez krízové cesty

Choroba však zúrila ďalej, akoby nechcela prijať svoju prehru. Stáli sme bolesti a utrpeniu zoči-voči. Videli sme, ako Ivonka nevládza. Pán nás ale stále povzbudzoval. Napr. Ivonka zatúžila po spovedi, no nevládala ísť do kostola. Vtedy sa ozval telefón: „Môžem prísť na návštavu?“ Bol to kňaz, ktorý ale u nich doma predtým nikdy neboli! Ivonka prijala sviatosť zmierenia. Pane, Tvoje milosrdenstvo je nekonečné!

Začína Veľký Týždeň. Ivonkin stav sa rýchlosťou zhoršoval. Mala veľké bolesti, ktoré mali stáhovavý charakter. Raz ju veľmi bolela hlava, potom ľadviny, potom jazyk. Vtedy mi napadlo – môžu pomôcť len krízové cesty! Keď bolel napr. jazyk, krízovými cestami sme odprosovali hriechy jazykom. Vtedy bolesti prešli celým celučíckym telom, čo bolo veľmi atypické pre túto chorobu. Nezaberali žiadne lieky.

Getsemanská noc s Pánom

Ivonka tesne pred Trojdním veľmi odovzdane povedala, že svoje utrpenie v plnom rozsahu spája s Ježišom. Počas Zeleného Štvrtka, Veľkého Piatku a Bielej Soboty to boli

najväčšie bolesti. Mysleli sme, že nás čaká to najhoršie. Vtedy sme zintenzívnilo modlitby na maximum. Ja som išla na celú noc zo Zeleného Štvrtka na Veľký Piatok adorovať do Baziliky. Bolo nás päť žien z Rodiny Sedembolestnej. Prežiť s Pánom celú Getsemanskú noc som túžila veľmi dávno, ale vždy som zaspala. Tentoraz som mala veľmi silný motív. A jediný úmysel – Ivonka. Celú noc sme ani jedna z nás oka nezažmúrili. Bola to nezaslužená milosť, akú nedostali ani apoštoli. Vďaka Ti, Pane !

Informácie o Ivonke sme si dávali po telefóne. Keď som sa chystala odísť na Bielu Sobotu večer na Vzkriesenie, poslala som Ivonke SMS. Asi v tomto znení, aby sa všetka bolest a utrpenie premenilo na Radosť, ako to k Veľkej Noci patrí. Odchádzala som s bolestnou odpoveďou. Bolesti vrcholili. Kňaz Karol pri sv. omši pridával úmysel aj za Ivonku. Jej rodičia chceli zostať doma pri nej. Kamarátka Evička, ktorá jej bola veľkou oporou, prišla a povedala, že zostane u nich doma, prípadne i so svojimi rodičmi a oni nech idú na Vzkriesenie. Tak sa aj stalo. Evička priniesla gitaru. Spievať a hrať, to akosi nešlo, a tak sa začali modliť ruženec. Lepšie povedané iba Evička a Ivonka svojou bolestou.

Kristus je víťaz

Svätú omšu i prijímanie som obetovala za Ivonku, ako i mnohí iní. Keď som prišla domov, bežala som k mobilu. Čakala ma SMS priamo od Ivonky: "Ahoj, Joži! Ja som prešťastná! Kristus je Vítaz! On má rád všetkých nás! Mám toľko energie a sily! Radujme sa! Ďakujem Jezuliatku, ako ma miluje. Je to úžasné!"

Ivonka počas omše zacítila úžasný príval súlaha a radosti. Bola uzdravená! ALELUJA!!! Vytočila som telefón. Taký krásny koncert som ešte v živote nepočula – hrala gitara, saxofón, Ivonka, Evička, sestra a všetci spievali. A do toho vzlykala moja sestra .... Aleluja! Aleluja! VĎAKA SEDEMBOLESTNÁ, VĎAKA, JEŽIŠ !

Ivonka prekypuje radosťou a zdravím. Po dvoch rokoch sme sa dozvedeli, že dvaja mladí Ivonkini kamaráti poprosili sestričky sv. Kríža na Cerovej o modlitby za Ivonku. Jedna staršia rehoľná sestrička, ktorá bola pripútaná na lôžko – mala silný reumatizmus – obetovala všetky bolesti a svoj život za Ivonku.

MÔJ PANE, OSLÁV SA TÝM VŠETKÝM!

P.S. S Ivonkou sme sa podákať Jezuliatku boli. Pán je dal nielen zdravie, ale i úspešne dokončiť školu v tom istom školskom roku. VĎAKA !

teta Jožka so súhlasom Ivonky

TÉMA DŇA

Kto je SUPERSTAR

Pôvodne som mal na tomto mieste písť o tom, ako môže ľudská slabosť a nenávist postaviť, vo vlastnom videní našich svetských predstavených, do „protikladu“ Kristových svätých (sv. Cyril a Metod versus sv. Štefan). Potom som však zachytil v médiach pár informácií o škandáloch v známej televíznej relácii o hľadaní „Superstar“. Následne po krátkom zhliadnutí časti tejto relácie mi bolo jasné, že nemôžem mlčať.

Dalo by sa sice mávnuť rukou nad všetkou tou nechutnosťou, neslušnosťou a nemorálnosťou s tým, že veď svet je dnes taký a čo už s tým spravíme. Veď nás nikto nenúti to pozerať. Áno, len keby práve táto relácia a im podobné, neboli mienkovorné pre naše deti a mládež.

V tejto relácii som videl dva svety, tvorené dvomi rozdielnymi pohľadmi a očakávaniami. Na jednej strane čistá túžba mladých zaujať, presadiť sa, zažiť uznanie, pochvalu... Teda svet mladých (súťažiacich), plný nadšenia, radosti a čistej mladosti. Na druhej strane som videl svet dospelých (hodnotiteľov) reprezentovaní tzv. „celebritami“, ktorí mal byť o realite. Videl som a cítil som pohrdanie, hrubosť, nechutnosť a posadnutosť sexom.

Mal som pocit, že každý súťažiaci, či už uspel, alebo neuspel, odchádzal iný. Zmenený a väčšinou zranený. Odkaz týchto „kultúrnych osobností“ bol jasný: ak chceš byť „Superstar“, ak chceš byť slávny, uznávaný, tak sa správaj ako my...

A v čom nemôžem mlčať? Už niekoľko desaťročí počúvame od rodičov, učiteľov to, že dnešné deti a mladí sú čoraz horší a horší. Ja si však dovolím povedať svoj názor - deti ako obraz a zrkadlo svojich rodičov majú čoraz horší a horší príklad dospelých. Deti a mladí potrebujú úplne prirodzené uznanie, pocit rešpektovania, slobody, istoty, dobra, radosti a hlavne mnoho lásky. Toho všetkého však dostávajú od dospelých menej a menej. Áno, materiálne sa majú oveľa lepšie, ale namiesto pochvaly dostanú väčšinou pokarhanie, namiesto rešpektovania príkazy a zákazy ... . Preto rovnako prirodzené hľadajú mladí svoje potreby úplne niekde inde, na ulici, pred televízorom, počítačom, v náručí milenca ...

Vidím v tom odkaz pre dospelých. Ak chcú zmeniť svoje vlastné deti, musia najskôr zmeniť sami seba. Chcem týmto všetkým mladým, osobitne birmovancom, povedať: všetci ste „Superstar“. Všetci do jedného ste veľmi vzácní a milovaní. Každý z vás má krásny hlas a talent a ak budete Bohu spievať, nielenže postúpite, ale vyhralte. Skúste a presvedčte sa, aký dobrý je Pán.

Richard

Svitaničko

Sedia malí prváci a jeden hovorí druhému:
"Už len 54 rokov.... a ideme do dôchodku."

Učiteľ sa pýta Móricka:
"Keby si mal sedem cukríkov a ja by som ťa o dva poprosil, koľko by ti ostalo?"
"Sedem."

Na hodine náboženstva sa Móricko hlási:
"Pani katechétka, čert je párnokopytník alebo nepárnokopytník ?

Deti majú do školy priniesť domáce zvieratko a ukázať, čo ho naučili. Prvá sa hlási Anička: „Ja som si doniesla psíka.“ „Výborne, Anička. A čo si ho naučila?“ Anička so psíkom predvedie povely „sadni“, „dones“ a „popros“. Učiteľka aj celá trieda je nadšená. Potom sa prihlási Jožko, ktorý si doniesol mačku. Mačička si na povel sadne, ľahne, pritúli sa... Všetci tlieskajú, úžasné. Vtom sa hlási Móricko: „Ja mám žabu, pani učiteľka!“ „Žabu? A čo výnimočné si ju naučil?“ Móricko postaví žabu na lavicu, čosi jej pošeptne a žaba spraví: „Kva.“ „Ale Móricko, veď to predsa vedia všetky žaby, "vraví učiteľka. „Ale to nie je ono, ona je len trocha zmätená.“ Móricko zoberie do ruky pravítko a udrie ním žabu po hlave. Žaba sa zatrasie a vyjde z nej: „KVANTANAMERAAA....“

Učiteľ vraví:
"Dnes vás pustím o štvrt hodinu skôr. Odchádzajte, prosím, potichu, nech nezobudíte niekoho vo vedľajších triedach."

Počúvaj, ak chceš držať krok s ostatnými, budeš musieť značne poľoviť...

Sv. Terezka z Lisieux

Terezka sa narodila vo francúzskom mestečku Alenson 2. januára 1873. Jej celé meno bolo Mária Františka Terézia Martinová. Jej otec bol hodinár a matka bola šikovná čipkárka. Založila si čipkársku dielňu, a tak jej manžel predal svoj obchod a venoval sa podniku svojej ženy. Manželia Martinovci boli veľmi dobrými kresťanmi. Terezka o nich neskôr napísala: „Dobrý Boh mi dal otca a matku viac hodných neba ako zeme.“

Terezka bola najmladšia z deviatich detí. Štyri z nich zomreli, keď boli ešte malíčké. Ostalo päť dievčat: Mária, Paulína, Leónia, Celina a Terézia. (Všetkých päť si Boh povolal do rehole...!) Z narodenia Terezky sa všetci veľmi tešili, nevedeli sa na ňu vynadívať. Mamička vravievala, že je pekná ako kvietok. Terezka sa veľa usmievala, ale niekedy bolo počuť aj pláč a výbuchy zlosti. Mamička ju za to potrestala a Terezka už vtedy pochopila, že je dobré správať sa tak, aby sa páčila rodičom a najmä Ježišovi. Terezkino radostné detstvo narušila smrť jej milovanej mamičky. Vtedy mala Terezka iba štyri roky. Sestra Paulína sa stala jej druhou „mamičkou“.

V roku 1877 sa prestáhovali do mestečka Lisieux. Terezka chodila do dievčenskej školy, ktorú viedli sestry benediktíny. Bola sice najmladšia v triede, ale mala najlepšie známky. Trápilo ju, že ostatné dievčatá jej závideli. A ešte jednu vec niesla Terezka ľažko: Paulína vstúpila v tom čase do karmelitánskeho kláštora v Lisieux a stala sa rehoľníčkou. V srdci deväťročnej Terezky bola už vtedy túžba úplne patriť Ježišovi ako karmelitánka, aby mohla viac svojimi modlitbami a obetami spolupracovať na obrátení hriešnikov. Terezka ako pätnásťročná vstúpila do kláštora bosých karmelitánok v Lisieux s túžbou zachraňovať duše a v samote sa modliť za .....

Jej rehoľné meno bolo sestra Terézia od Dieťaťa Ježiša. Život v karmelitánskych kláštoroch bol vtedy veľmi tvrdý, no Terezka prinášala všetky obety odhodlane a s láskou. Asi najviac strastí

prežívala od svojich spolusestier, ktoré sa jej posmievali. V kláštore ju postupne poverili rôznymi úlohami: maľovala obrazy, písala básne a divadelné hry a mala na starosti mladšie spolusestry. Terezka v sebe cítila povolanie bojovníka, knaza, apoštola i mučeníka. Zistila, že tým všetkým môže byť, ak bude milovať.

Mojím povolaním je láska

Potom ochorela na tuberkulózu. Napriek ľažkej chorobe bola usmiala, plná lásky k ostatným sestrám a snažila si plniť svoje rehoľné povinnosti. Matka predstavená jej prikázala napísat, ako ju Boh v živote viedol. Svoj život nazvala

1	2	3	4		5	6	7	8	9
	v								

Pomôcka na vyplnenie tajničky:

- 1 – časť oceánu
- 2 – časť krážského bohoslužobného odevu
- 3 – vábi
- 4 – brat Kaina
- 5 – väzenská miestnosť
- 6 – meno filmovej levice
- 7 – slohová práca (hovorovo)
- 8 – jednotka hmotnosti (1000 kg)
- 9 – zlatá skrinka, v ktorej bola manna (SZ)

Pomôcka na vyplnenie tajničky:

- 1 – vládca v kráľovstve
- 2 – zápis tónu
- 3 – matka Panny Márie
- 4 – ženské meno
- 5 – manžel mojej matky
- 6 – alkoholický nápoj z hrozna

1	2	3	4	5	6
	v				

Milé deti, ak sa Vám podarilo vyplniť obe tajničky, napište ich znenie na papier, dajte do obálky s vaším menom a adresou a vložte do poštovej schránky na fare do 31. októbra. Tí, ktorí budú mať správne riešenie, dostanú odmenu!
Z minulého čísla Svitania neposlal riešenie nikto...

Svätý Michal je aj v erbe

Erb našej obce prešiel zmenami a historickým vývojom, vždy v ňom však dominovala postava svätého Michala. Ako vyzerá dnešná podoba oficiálneho symbolu obce? Heraldická komisia Ministerstva vnútra SR schválila návrh erbu Závodu v tejto podobe: v modrom (gotickom) štítte za zlatým okrídleným drakom s červenou zbrojou je stojaci strieborno odetý sv. Michal archanžel s červeným chocholom na prilbici, so zlatým plamenným mečom v pravici, s ľavicou vbok.

Zdroj: P. Vrablec, História obce Závod

Erb obce Závod

Pečiatka farského úradu

Ako hodovali naši predkovia?

Dedinskí muzikanti sa v tento deň krátko po obede zišli a chodili po dedine hrať. Zastavili sa zahrať richtárovi, niektorým prísažným, u notára, u farára a u tých, ktorým meno bolo Michal. Každý im dal zo desať korún. Ponáhľali sa však, lebo hrali na muzike, ktorá sa začínala „po nešpori“. Dievčatá k nedeli chystávali pre svojich chlapcov pierka a tí si zase kúpili vína a išli v tento deň na „pitku“. Na hody sa myslievalo už vopred. K hodám sa vykrmovali husi, bývali zabíjačky. Na hody si ľudia dopriali. V tento deň sa schádzala rodina, pozývali sa hodovníci, chodilo sa na návštevy. A odkedy začali jazdievať po dedinách kolotoče, bolo pre deti nemysliteľné, aby ich rodičia k nim nezaviedli.

Zdroj: P. Vrablec, História obce Závod

ZO ŽIVOTA SVÄTÝCH Archangel Michal nie je rozprávkovou bytosťou

A už tu máme zase 29. september - sviatok svätých archanželov Michala, Gabriela a Rafaela. Každoročne si ho pripomíname a oslavujeme, lebo je to výročný deň posvätenia nášho chrámu. Všetci sa naň už tešíme a robíme rôzne prípravy. Mali byť však nielen materialne, hmotné, ale najmä duchovné, aby sme mali z toho čo najväčší užitok. Je dobré konať novénu k svätému Michalovi a tiež priať sviatosť zmierenia a Eucharistiu, aby sme mohli získať plnomocné odpustky.

Archangel Michal nie je výmyslom Cirkvi ani rozprávková bytosť. Potvrdzuje to priamo Sväté písmo (Zjv 12,7 ; Dan 10,13). Je naším veľkým pomocníkom v boji proti Zlému. On sám musel prejsť skúškou, aby dokázal svoju vernosť a oddanosť Bohu, ako o tom píše sv. Ján vo svojom Zjavení. Je akoby majákom , príkladom vernosti Bohu. Svätý Michal a jeho verné šíky anjelov sú stále pripravené načúvať modlitbám veriacich. Potom podľa Božieho príkazu prichádzajú, aby splnili prosby a žiadosti na Božiu slávu. Veľa ľudí však zabúda, že majú svojho anjela strážcu, že anjeli môžu zabrániť neštastiam a môžu nám vám pomáhať. Pôsobia vo vesmíre podľa Božej vôle. Sú to najčistejší duchovia, ktorí slúžia Najvyššiemu a milujú ho najvrúcnejšou láskou. Radi by aj nám boli nápomocní, ale často im v tom ľudia zabraňujú tým, že sa k nim neutiekajú.

My však chceme prosiť o pomoc pre seba, pre svoje rodiny a najmä pre našu mládež. Pre mladých, ktorí sa pripravujú na sviatosť birmovania i pre celý svet, aby sme mali odvahu vzdorovať zlu i Zlému. S ich pomocou môžeme dúfať v zázrak zmeny v nás samých, v našich rodinách i v celej spoločnosti. Lebo v tejto dobe viac ako inokedy potrebujeme bojovnosť, rozhodnosť, neochvejnlosť a ochranu týchto nebeských bytostí.

Ten, kto si ctí anjelov, uctieva tiež ich Kráľovnú a dostane pomoc v boji proti hriechu. Modlime sa často 7x Otče náš, Zdravas Mária a Sláva Otcu s invokáciou: Svätí anjeli, príde so svojimi zástupmi a ukážte ľuďom svoju pomoc a svoju silu, aby sa naše srdcia zapálili láskou k Bohu a Márii, našej Kráľovnej. Amen .

Buďme hrdí, že našim patrónom je svätý Michal a vďační za to, že sme mohli aj putovať na miesto, ktoré posvätil svojou prítomnosťou v Monte Sant' Angelo a aj tu vyprosovať jeho mocnú ochranu pre všetkých.

Mária

Naša pani katechétka sa vydala!

15. augusta 2009, na krásny sviatok Nanebovzatia Panny Márie, v Kostole Panny Márie Pomocnice kresťanov v Banskej Bystrici – Sásovej si svoje ÁNO povedali Mgr. Lucia Klementová a Mgr. Štefan Riško.

Pravá láska sa nikdy nerozdá. Čím viac dávaš, tým viac ti zostáva.

Antoine de Saint-Exupéry

Blahoželáme a vyprosujeme
hojnoscť Božích milostí na
spoločnej ceste!

OZNAMY

Pastoračné centrum

Akcie a rodinné oslavy, ktoré sa konajú v Pastoračnom centre, je potrebné plánovať tak, aby boli ukončené do 22.00 h.

Ako ďalej birmovanci?

Prijatie sviatosti si vyžaduje pravidelnú a aktívnu účasť na živote farnosti, dobrú a poctívú prípravu. Kandidát musí dodržať podmienky:

1. Pravidelne sa zúčastňovať na celej svätej omši v nedeľu a v prikázaný sviatok.
2. Pravidelne sa zúčastňovať na sviatostnom živote: mesačná svätá spoved' a časte svätej prijímanie.
3. Navštievoať hodiny náboženskej výchovy v škole.
4. Zúčastňovať sa na mládežníckych svätych omšiach (každý párný piatok v mesiaci) a na spoločných stretnutiach.
5. Dávať dobrý príklad v každodennom živote.

Nesplnením týchto podmienok z dôvodu nedbalosti, lajdáctva alebo lenivosti si predlžujete cestu k prijatiu Sviatosti birmovania. Jediným ospravedlnením neúčasti je len choroba potvrdená lekárom.

Aj dospelí môžu ísť na birmovku

Dospelí majú možnosť prihlásiť sa do prípravy na birmovku. Je to potrebné, ak ju ešte nemáte, aby ste si ju prijali a mali tak plnosť kresťanského života. Bez nej nemôžete byť napr. krstným rodičom. Kto má záujem, môže sa prihlásiť počas týždňa po sv. omši.

Príprava na sviatosť birmovania

... sa po prázdninách opäť rozbieha. Jej forma je trochu upravená:

Každý druhý a štvrtý piatok v mesiaci bude mládežnícka sv. omša s prednáškou. Prvé lavice budú vyhradené pre birmovancov a ich vedúcich.

Prípravu sv. omše (čítanie lekcií, prosieb, spev, obetné dary) bude mať na starosť vždy iná skupinka.

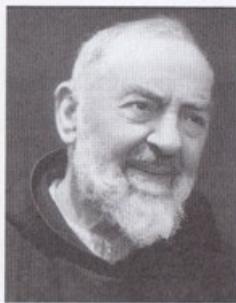
V týždni, keď nebude mládežnícka omša, budú **streká po skupinkách** – v dohodnutý deň a čas.

Každý mesiac bude spoločná sv. spoved'. Animátor vopred oznámi p. farárovi termín spovede.

Pre snúbencov

V novembri sa začne príprava na manželstvo pre všetkých, ktorí sa chcú v budúcom roku 2010 sobášiť. Snúbenci sa môžu na prípravu prihlásiť u pána farára po sv. omši.

23. septembra sa slávi spomienka na sv. Pátra Pia.

Mnohí z nás mali tú milosť putovať toho roku aj do San Giovanni Rotonda, kde sa sme mohli v modlitbe zjednotiť s Pátom Piom, ktorý bol počas tohto roku vystavený pre verejnosť pri príležitosti 40. výročia jeho narodenia sa pre nebo.

Posvätený obraz Pátra Pia máme aj v našom farskom chráme. Páter Pio nás sprevádza svojim pozehnaním. Niektorí sa modlíme denne i obetný ruženec Pátra Pia na úmysly Panny Márie, ktorý je dnes tak veľmi potrebný, a ktorým možno získať pre farnosť i svet veľa Božích milostí. Utiekajme sa teda často k nášmu orodovníkovi v nebi. Vyprosujme potrebné milosti pre nášho duchovného otca Jána, aby sa stával čoraz viac pastierom podľa Srdca Ježišovho, i pre seba, aby sme boli pokorné a poslušné stádo kráčajúce s láskou pod vedením svojho pastiera za Pánom.

Pozývam vás aj k modlitbe Ruženca najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu, ktorý sa Páter Pio denne modlil za všetkých, ktorí sa odporúčali do jeho modlitieb. Zjednoťme sa teda aj my takto s ním duchovne:

Ruženec najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu

I. Ó môj Ježišu, ty si povedal: „A ja Vám hovorím: Proste a dostenete! Hľadajte a nájdete! Klopte a otvoria vám!“, hľa ja klopem, hľadám, prosím o milosť....Otče náš, Zdravas, Sláva.

Najsvätejšie Srdce Ježišovo, dôverujem a dúfam v Teba.

II. Ó môj Ježišu, ty si povedal: „Veru hovorím vám: O čokoľvek budete prosiť môjho Otca v mojom mene, On vám to dál!“, hľa ja prosím od Tvojho Otca v Tvojom mene milosť...Otče náš, Zdravas, Sláva.

Najsvätejšie Srdce Ježišovo, dôverujem a dúfam v Teba.

III. Ó môj Ježišu, ty si povedal: „Veru hovorím vám, nebo a zem sa pominú, ale moje slová nikdy!“ hľa, ja sa spolieham na neomylnosť tvojich a prosím o milosť...Otče náš, Zdravas, Sláva.

Najsvätejšie Srdce Ježišovo, dôverujem a dúfam v Teba.

Ó Najsvätejšie Srdce Ježišovo, ktorému nie je možné nemáť súcit s nešťastnými, zmiluj sa nad nami úbohými hrievníkmi a preukáž nám milosti, o ktoré Ďa prosíme prostredníctvom Nepoškvrneného Srdca Panny Márie, Tvojej a našej Matky. Svätý Jozef, pozemský otec Najsvätejšieho Srdca Ježišovho, oroduj za nás.
Zdravas kráľovná...

Veronika